

Förtydliganden av begreppet skyddande förmåga avseende sandvolymen i rapporten "Verktyg för sandvolymen och erosionskänslighet"

Länsstyrelsen har fått kritik från Ängelholms kommun avseende beräkningsmetodik för sandvolymen samt hur en citerad källa har använts. Det har också förekommit uppgifter i media kopplat till rapporten om att "förenklade och felaktiga schabloner används för att bedöma markens lämplighet för bebyggelse och för att avgöra behovet av strandfodring". Länsstyrelsen vill med anledning av detta förklara hur rapporten är tänkt att användas.

Det vi har gjort i rapporten är att beräkna volymen sand som finns mellan strandlinjen och bebyggelse & infrastruktur av större betydelse, som kan vara viktig att skydda i ett förändrat klimat. Vi har använt oss av lantmäteriets höjddata "GSD-Höjddata grid 2+" och gjort volymberäkningar med hjälp av GIS - program för att beräkna volymen sand som fanns över nivån 0 m.-ö.-h år 2010. Länsstyrelsen anser inte att det finns grund för att ifrågasätta dessa beräkningar.

Resultatet av våra beräkningar visar översiktligt en relativ jämförelse av mängden sand som fanns, år 2010, mellan strandlinjen och infrastruktur för olika områden. Syftet var att ge en regional och jämförbar bild av Skånes sandstränder där volymen sand endast är en av flera parametrar vi tittar på. Ett användningsområde för sandvolymberäkningar skulle kunna vara att jämföra de beräknade mängderna med hur mycket sand som kan försvinna under en kraftig storm i samband med hög vattennivå. På så sätt kan underlaget t. ex. hjälpa en kommun att grovt bedöma akuta risker för bebyggelse & infrastruktur men också utgöra ett underlag bland många andra för prioritering av insatser mot stigande havsnivå.

Det är olyckligt om den formulering som finns på sidan 21 i rapporten (se rutan nedan) används för att bedöma behovet av strandfodring på en viss plats. Vi vill här bestämt avfärda att detta har varit avsikten med formuleringen.

"En riktlinje är att om det finns 150 m³ sand per löpmeter strand som skydd så är behovet av strandfodring litet (pers. kommunikation Arfst Hinrichsen, Landesbetrieb für Küstenschutz, Nationalpark und Meeresschutz Schleswig – Holstein). Vi har använt oss av samma siffra och gett ett lågt värde på strandens skyddande förmåga om mängden sand per meter är mindre än 150 m³m⁻¹. För sandvolymen som är dubbelt så stora, 300 m³m⁻¹, antas volymen sand utgöra ett gott skydd"

Referensen ovan gäller för den tyska ön Sylt som ligger väldigt exponerat ut mot Nordsjön och är därför en extremt utsatt plats i förhållande till hur det ser ut i Skåne. På ön Sylt är syftet att skydda sanddynerna genom att tillföra sand. Vi kan förstå att det kan se ut som att vi vinklar fakta genom att vi beräknar volymen sand mellan strandlinjen och bebyggelse & infrastruktur istället för att beräkna volymen mellan nivån 0 till + 5 m så som man har gjort för Sylt. Syftet med våra beräkningar har dock varit ett helt annat än att utgöra underlag för behov av strandfodring. Att vi ändå jämför data från ön Sylt är för att syftet är liknande d.v.s. att skydda en struktur där det sker stranderosion. I fallet Sylt är det sanddynerna och i fallet Skåne är det bebyggelse och infrastruktur.

Riktlinjen som används för ön Sylt fungerar som en referens till hur mycket sand som behövs för att visa att påverkan på bebyggelse och infrastruktur ska kunna bedömas som låg. Volymen sand ska bara ses som en faktor bland många som påverkar strandens skyddande förmåga, vilket framgår av rapporten.